Onsdag, den 18. september 2019

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P9_TA(2019)0016

Det Forenede Kongeriges udtræden af EU

Europa-Parlamentets beslutning af 18. september 2019 til afslutning på debatten om situationen vedrørende Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union (2019/2817(RSP))

(2021/C 171/01)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000 (chartret), der blev proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg og trådte i kraft sammen med Lissabontraktaten i december 2009,

— der henviser til Det Forenede Kongeriges premierministers meddelelse til Det Europæiske Råd af 29. marts 2017 i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til sine beslutninger af 5. april 2017 om forhandlingerne med Det Forenede Kongerige efter meddelelsen om, at det har til hensigt at træde ud af Den Europæiske Union ([1]), af 3. oktober 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige ([2]), af 13. december 2017 om status i forhandlingerne med Det Forenede Kongerige ([3]) og af 14. marts 2018 om rammerne for de fremtidige forbindelser mellem EU og Det Forenede Kongerige ([4]),

— der henviser til Det Europæiske Råds retningslinjer (om artikel 50) af 29. april 2017 efter Det Forenede Kongeriges meddelelse i henhold til artikel 50 i TEU og til bilaget til Rådets afgørelse af 22. maj 2017, som fastlægger direktiver med henblik på forhandling af en aftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om de nærmere bestemmelser for dets udtræden af Den Europæiske Union,

— der henviser til Det Europæiske Råds retningslinjer (om artikel 50) af 15. december 2017 og til bilaget til Rådets afgørelse af 29. januar 2018, der supplerer Rådets afgørelse af 22. maj 2017 om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om en aftale med Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om de nærmere bestemmelser for dets udtræden af Den Europæiske Union,

([1]) EUT C 298 af 23.8.2018, s. 24.
([2]) EUT C 346 af 27.9.2018, s. 2.
([3]) EUT C 369 af 11.10.2018, s. 32.
([4]) EUT C 162 af 10.5.2019, s. 40.

— der henviser til den fælles rapport af 8. december 2017 fra Den Europæiske Unions og Det Forenede Kongeriges regerings forhandlere om de fremskridt, der er gjort i fase 1 af forhandlingerne i henhold til artikel 50 i TEU om Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Den Europæiske Union,

— der henviser til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, som Det Europæiske Råd tilsluttede sig den 25. november 2018 (»udtrædelsesaftalen«), og de erklæringer, der er optaget i protokollen for Det Europæiske Råds møde den pågældende dato,

— der henviser til den politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige som godkendt af Det Europæiske Råd den 25. november 2018 (herefter »den politiske erklæring«),

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner (om artikel 50) af 13. december 2018,

— der henviser til den fælles erklæring, der supplerer den politiske erklæring og instrumentet vedrørende udtrædelsesaftalen af 11. marts 2019,

— der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/476 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 22. marts 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU ([1]),

— der henviser til Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 11. april 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU ([2]),

— der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2019/642 af 13. april 2019 ([3]) om ændring af Rådets afgørelse (EU) 2019/274 af 11. januar 2019, hvorved der blev givet tilladelse til undertegnelse af udtrædelsesaftalen på vegne af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab, såfremt den gennemføres,

— der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,

A. der henviser til, at brexit er en beklagelig begivenhed uden fortilfælde, hvis negative konsekvenser vil kunne afbødes, såfremt Det Forenede Kongerige udtræder af Den Europæiske Union under velordnede forhold;

B. der henviser til, at Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union fortsat vil have tætte naboforbindelser og et interessefælleskab; der henviser til, at rammerne for et sådant tæt forhold fremgår af den politiske erklæring, i henhold til hvilken disse fælles interesser kan beskyttes og fremmes, herunder ved hjælp af nye handelsforbindelser;

C. der henviser til, at Europa-Parlamentet repræsenterer EU-borgerne og under hele forløbet frem til Det Forenede Kongeriges udtræden agter at handle til beskyttelse af disses interesser;

D. der henviser til, at der i dag bor ca. 3,2 millioner borgere fra de resterende 27 medlemsstater (EU-27) i Det Forenede Kongerige, medens 1,2 millioner borgere fra Det Forenede Kongerige er bosiddende i EU-27; der henviser til, at disse borgere bosatte sig i en anden medlemsstat på grundlag af deres rettigheder i henhold til EU-retten og ud fra den forudsætning, at de ville kunne udøve disse rettigheder resten af livet;

E. der henviser til, at der desuden er 1,8 millioner borgere født i Nordirland, som i henhold til Langfredagsaftalen har ret til irsk statsborgerskab og dermed har ret til unionsborgerskab og til de rettigheder, der følger af unionsborgerskabet, hvor de bor;

F. der henviser til, at Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige som udtrædende medlemsstat har en altovervejende forpligtelse til at sikre en sammenhængende og gensidig tilgang til beskyttelse af rettighederne for unionsborgere bosiddende i Det Forenede Kongerige og statsborgere fra Det Forenede Kongerige bosiddende i EU-27;

([1]) EUT L 80 I af 22.3.2019, s. 1.
([2]) EUT L 101 af 11.4.2019, s. 1.
([3]) EUT L 110 I af 25.4.2019, s. 1.

Onsdag, den 18. september 2019

G. der henviser til, at nylige udtalelser fra Det Forenede Kongeriges regering om at ville føre en politik med lovgivningsmæssig afvigelse fra Den Europæiske Union sætter spørgsmålstegn ved, hvor tæt de fremtidige økonomiske forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige kan være;

H. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union på ingen måde må bringe fredsprocessen i Nordirland i fare eller skade øen Irlands økonomi, hvilket ville ske i tilfælde af en eventuel hårdere grænse mellem Nordirland og Republikken Irland, hvilket den bagstopperordning, der er aftalt mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union i udtrædelsesaftalen, er udformet til at forhindre uanset hvad;

I. der henviser til, at Langfredagsaftalen anerkender legitimiteten af et hvilket som helst valg, der frit træffes af et flertal af befolkningen i Nordirland, med hensyn til dens status;

J. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges regering insisterer på, at bagstopperordningen fjernes fra udtrædelsesaftalen, men at den hidtil ikke har fremlagt juridisk anvendelige forslag, der kan erstatte den;

K. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges regering angiveligt har gjort forberedelserne på en udtræden uden aftale til sin vigtigste politiske prioritet, og at nogle af regeringens medlemmer anser en sådan udtræden for at være det optimale udfald på processen for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union;

L. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges premierminister har sagt, at et brexit uden aftale ville være et nederlag i statskunst;

M. der henviser til, at det fælles arbejde om alternative ordninger i overensstemmelse med det fælles instrument vedrørende udtrædelsesaftalen, som blev aftalt den 11. marts 2019, forudsætter ratificering af udtrædelsesaftalen;

N. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Det Forenede Kongeriges uden en aftale økonomisk set ville være til stor skade for begge parter, idet dog en sådan økonomisk skade, som det fremgår af officielle tal og Det Forenede Kongeriges regerings egne rapporter, i uforholdsmæssigt stor grad ville ramme Det Forenede Kongerige, herunder dets oversøiske territorier;

O. der henviser til, at sammenholdet mellem EU-institutionerne og EU-27 fortsat er af afgørende betydning og vil blive opretholdt;

Udtrædelsesaftalen og den politiske erklæring

1. mener, at det er i både Det Forenede Kongeriges og Den Europæiske Unions vitale interesse, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union finder sted under velordnede forhold;

2. er fortsat af den opfattelse, at udtrædelsesaftalen, som er midlet til at muliggøre en sådan velordnet udtræden af Den Europæiske Union, er retfærdig og afbalanceret, samtidig med at både Det Forenede Kongeriges »røde linjer« og Den Europæiske Unions principper respekteres fuldt ud;

3. noterer sig, at værdien af udtrædelsesaftalen består i, at den giver retssikkerhed til alle, der er berørt af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union, og at den i videst muligt omfang:

— sikrer rettigheder og livsvalg for unionsborgere bosiddende i Det Forenede Kongerige og statsborgere fra Det Forenede Kongerige bosiddende i EU-27,

— omfatter bagstopperordningen for grænsen mellem Republikken Irland og Nordirland, som i mangel af godtagne løsninger i forbindelse med en fremtidig aftale eller af operationelle alternative ordninger, der giver de samme garantier, vil beskytte Langfredagsaftalen og fredsprocessen i Nordirland og undgå, at grænsen bliver »hårdere«, og dermed støtte nord-syd-samarbejdet og øens samlede økonomi samt sikre integriteten af Den Europæiske Unions indre marked,

— fastlægger en samlet finansiel afregning med Det Forenede Kongerige, som omfatter alle juridiske forpligtelser i forbindelse med uindfriede forpligtelser, og fastlægger bestemmelser om ikkebalanceførte poster, eventualforpligtelser og andre finansielle omkostninger, der opstår direkte som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden,

— fastsætter, efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og med henblik på at sikre retssikkerhed og kontinuitet samt tid til at forhandle de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige på plads, en overgangsperiode indtil den 31. december 2020, som kan forlænges én gang med op til to år,

— fastsætter nærmere vedrørende andre spørgsmål angående adskillelse, som muliggør Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Den Europæiske Union,

— indeholder forvaltningsbestemmelser, der sikrer den rolle, som Den Europæiske Unions Domstol udfylder i fortolkningen af udtrædelsesaftalen, alt efter hvad der er relevant;

4. bemærker, at de grundlæggende valgmuligheder, som Det Forenede Kongerige står over for i forbindelse med den irsk-nordirske grænse, er og bliver de samme, uanset hvem der sidder i regering; minder om, at Det Forenede Kongeriges regering afviste det første EU-forslag om en bagstopperordning kun for Nordirland og efterfølgende anmodede om, at den blev omarbejdet til den form, der nu fremgår af udtrædelsesaftalen; erklærer sig parat til at vende tilbage til en bagstopperordning kun gældende for Nordirland, men understreger, at den ikke vil give samtykke til en udtrædelsesaftale uden en bagstopperordning;

5. noterer sig, at bagstopperordningen har tilslutning fra et overvældende flertal af de politiske partier, der er repræsenteret i Nordirlands parlament, og ifølge de seneste undersøgelser af et flertal af borgerne i Nordirland;

6. minder om, at bagstopperordningen kun skal anvendes som en midlertidig sidste udvej, og glæder sig over alle foranstaltninger, der gør det klart; glæder sig navnlig over, at der som fastsat i udtrædelsesaftalen gøres bestræbelser på og investeringer i at afsøge alternative ordninger for grænsen baseret på nye teknologier, der ultimativt vil kunne tages i anvendelse for at sikre, at der ikke findes en hård grænse på øen Irland;

7. bemærker, at sådanne alternative ordninger kun kan accepteres, hvis de gør det muligt at undgå fysisk infrastruktur ved grænsen eller dermed forbunden grænsekontrol, beskytte økonomien for øen Irland som helhed, sikre bevaring af Langfredagsaftalen, herunder at opretholde de nødvendige betingelser for et fortsat nord-syd-samarbejde, og at sikre integriteten af Den Europæiske Unions indre marked;

8. er af den opfattelse, at det påhviler Det Forenede Kongerige at fremsætte skriftlige forslag til sådanne alternative ordninger, der er fuldt operationelle, og som omfatter alle de former for kontrol, der foretages ved Den Europæiske Unions ydre grænser, og som er i overensstemmelse med stk. 43 og 49 i den fælles rapport af 8. december 2017, og som kan tage hensyn til eventuelle fremtidige lovgivningsmæssige forskelle mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union; beklager, at Det Forenede Kongeriges regering på trods af erklæringer fra nogle af dets medlemmer om, at sådanne alternative ordninger forefindes, hidtil ikke har fremlagt juridisk anvendelige forslag, der kan erstatte bagstopperordningen;

9. noterer sig, at den politiske erklæring, der fastlægger rammerne for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige, er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 14. marts 2018 om samme, hvori der opfordres til en associeringsaftale, såvel som med det detaljerede input fra Parlamentets diverse udvalg og afspejler de valg, som der fra Det Forenede Kongeriges side er truffet vedrørende omfanget og dybden af landets fremtidige forbindelser med Den Europæiske Union;

10. er indstillet på at omdanne den politiske erklæring til et dokument med en mere formel og juridisk karakter, der tager sigte på at etablere en associeringsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongeriges af en så tæt karakter, at bagstopperordningen ikke vil skulle finde anvendelse, selv ikke i mangel på brugbare, alternative ordninger;

Uden aftale

11. minder om, at i henhold til artikel 50 i TEU ophører traktaterne med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den 1. november 2019 i mangel af en aftale eller en forlængelse af den periode, der er omhandlet i artikel 50, stk. 3, i TEU;

12. understreger, at såfremt Det Forenede Kongerige udtræder af Den Europæiske Union uden en aftale, hviler ansvaret herfor udelukkende på Det Forenede Kongeriges regering; påpeger endvidere de konsekvenser, som en udtræden uden aftale ville få for grænsen mellem Nordirland og Irland samt for den fortsatte implementering af Langfredagsaftalen;

Onsdag, den 18. september 2019

13. noterer sig, at der både i Underhuset og udenfor er udtrykt voldsom modstand mod beslutningen om at suspendere Det Forenede Kongeriges parlament indtil den 14. oktober 2019, en beslutning som gør det mere sandsynligt, at Det Forenede Kongerige udtræder uden aftale;

14. glæder sig i mellemtiden over de forholdsregler og beredskabsplaner, der er udarbejdet af EU-institutionerne og EU-27 i tilfælde af et brexit uden aftale; bemærker, at disse er unilaterale, er i Den Europæiske Unions interesse og af midlertidig karakter; understreger endvidere, at de ikke har samme virkninger som en aftale, der giver mulighed for en velordnet udtræden eller duplikerer fordelene ved EU-medlemskab eller som betingelserne for den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen; glæder sig over de seneste forslag, som Kommissionen forelagde den 4. september 2019, og forpligter sig til at behandle dem så hurtigt som muligt, navnlig med henblik på at yde finansiel bistand til små og mellemstore virksomheder for at sikre, at de administrative procedurer holdes på et minimum;

15. noterer sig, at der ikke kan være nogen overgangsperiode uden udtrædelsesaftalen, ej heller »miniaftaler« iværksat for at afbøde de forstyrrelser, som Det Forenede Kongeriges kaotisk udtræden af Den Europæiske Union vil medføre;

16. understreger, at yderligere forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige efter Det Forenede Kongeriges udtræden uden aftale kun kan finde sted på betingelse af, at Det Forenede Kongerige opfylder sine forpligtelser og tilsagn med hensyn til borgernes rettigheder, den finansielle afregning og Langfredagsaftalen i deres fulde udstrækning;

17. bemærker, at i tilfælde af brexit uden aftale vil Det Forenede Kongeriges finansielle og andre forpligtelser stadig eksistere; bekræfter, at det i så fald vil nægte at godkende enhver aftale mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige, medmindre og indtil Det Forenede Kongerige opfylder sine forpligtelser;

18. minder om, at når sådanne forpligtelser er opfyldt, vil forhandlingerne mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige om fremtidige forbindelser kræve solide garantier og bestemmelser, der sikrer lige vilkår, med henblik på at sikre Den Europæiske Unions indre marked og undgå, at Den Europæiske Unions virksomheder stilles ringere i konkurrencen; gentager i den forbindelse de betingelser, der er fastsat i beslutningen af 14. marts 2018, ikke mindst for at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet, beskæftigelsen og forbrugerne; bemærker, at enhver frihandelsaftale, som ikke overholder sådanne beskyttelsesniveauer, ikke vil blive ratificeret af Europa-Parlamentet;

19. minder om, at det fortsat er første prioritet at sikre rettigheder og livsvalg, herunder den beskæftigelsesmæssige status og de sociale rettigheder for unionsborgere med bopæl i Det Forenede Kongerige og statsborgere fra Det Forenede Kongerige med bopæl i EU-27, og at alle bør bestræbe sig på at sikre, at disse borgere ikke påvirkes af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union;

20. udtrykker bekymring over implementeringen af Det Forenede Kongeriges tilflytterordning og det høje antal ansøgere — op til 42 % ifølge de seneste officielle tal fra Det Forenede Kongerige — som kun tilstås status som allerede bosiddende; minder om, at dette kan undgås, hvis der fra Det Forenede Kongeriges side vælges en administrativ procedure med deklaratorisk tilgang, hvorved Det Forenede Kongeriges myndigheder pålægges bevisbyrden, hvis en erklæring anfægtes; opfordrer derfor Det Forenede Kongerige til at revidere sin tilgang;

21. tilskynder Det Forenede Kongerige og EU-27 til at vedtage bestemmelser, der skaber retssikkerhed for unionsborgere bosiddende på Det Forenede Kongeriges territorium og for statsborgere fra Det Forenede Kongerige bosiddende i EU-27; minder om sin holdning om, at EU-27 bør følge en konsekvent og generøs tilgang til beskyttelse af rettighederne for statsborgere fra Det Forenede Kongerige i disse medlemsstater;

22. udtrykker stor bekymring over, at de seneste og modstridende meddelelser fra Det Forenede Kongeriges indenrigsministerium vedrørende fri bevægelighed efter den 31. oktober 2019 har skabt en lidet gunstig usikkerhed for unionsborgere med bopæl i Det Forenede Kongerige, idet disse meddelelser risikerer at forværre det fjendtligtsindede klima, som disse borgere befinder sig i, såvel som besvære deres evne til at hævde deres rettigheder;

23. gentager, at mange statsborgere fra Det Forenede Kongerige har givet udtryk for en stærk modvilje mod at miste de rettigheder, som de i øjeblikket nyder godt af i henhold til artikel 20 i TEUF; foreslår, at EU-27 undersøger, hvordan dette kan afbødes inden for rammerne af Den Europæiske Unions primære ret, samtidig med at principperne om gensidighed, retfærdighed, symmetri og ikkeforskelsbehandling overholdes fuldt ud;

Forlængelse af artikel 50-perioden

24. noterer sig, at der den 9. september 2019 blev vedtaget en retsakt i Det Forenede Kongeriges parlament, som forpligtede Det Forenede Kongeriges regering til at anmode om en forlængelse, hvis der ikke var opnået en aftale med Den Europæiske Union inden den 19. oktober 2019;

25. angiver, at det vil tilslutte sig en forlængelse af den i artikel 50 omhandlede periode, hvis der er grunde til og formål med en sådan forlængelse (f.eks. for at undgå et brexit uden aftale; for at afholde parlamentsvalg eller folkeafstemning; annullere artikel 50-meddelelsen; eller vedtage en udtrædelsesaftale), og såfremt EU-institutionernes arbejde og funktionsmåde ikke påvirkes negativt;

26. minder om, at det ikke vil foretage nogen godkendelsesafstemning, før Det Forenede Kongeriges parlament har godkendt en aftale med Den Europæiske Union;

27. noterer sig Det Forenede Kongeriges regerings beslutning under de nuværende omstændigheder om ikke at udnævne en kommissærkandidat til den næste Europa-Kommission eller sende repræsentanter fra Det Forenede Kongerige til visse EU-møder fra den 1. september 2019; understreger, at dette ikke vil påvirke EU-institutionernes evne til at fungere gnidningsløst, og bekræfter, for så vidt angår Europa-Parlamentet, at medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'er) fra Det Forenede Kongerige fortsat vil fungere som MEP'er med dertil hørende fulde rettigheder og forpligtelser, indtil Det Forenede Kongerige udtræden har fundet sted; minder om, at så længe Det Forenede Kongerige er en medlemsstat, vil det oppebære de rettigheder og være bundet af de forpligtelser, der gælder i henhold til traktaterne, herunder princippet om loyalt samarbejde;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, medlemsstaternes nationale parlamenter og Det Forenede Kongeriges regering.